

PRZEKLĘTNIK (4) *sb m*

e prawdopodobnie jasne (tak w przekł.).

pl N przeklętnicy (1). ◇ D przeklętnik(o)m (1). ◇ A przeklętniki (1). ◇ V przeklętnicy (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Człowiek zasługujący na klątwę, potępienie (4) : Potym Pan wípominác raczy owy brzydliwe przeklętniki/ kthorzy łobie żártuią á práwie pograwáią prawdą Páńfką *RejAp* 179v; Idźcie niefláchetni przeklętnicy [*Discedite a Me maledicti Vulg Matth 25/41*] ná ony łrogié mieyfćá ktore wam y s kfiążęciem wálżym ktoregołcie zá żywothow łwoich náłłádowáli łą od wiekow zgotowáne. *RejAp* 194, Ee4v.

W połączeniu szeregowym (1): Słuchayże ty zálię niedbálcze/ [...] iáki dekret á iáką łentencią ná cię Pan tu wydawác raczy/ powiedáiąc ták łanowi łwiętemu: Iż tym boiázliwym niewiernikom/ przeklętnikom/ morderzom/ cudzołóźnikom/ czárownikom/ báłwochwálcom/ á włzythkim omyłáczom/ część ich będzie w iezierze ogniem pałáiącym *RejAp* 178v.

Cf PRZEKLĘTY

MN